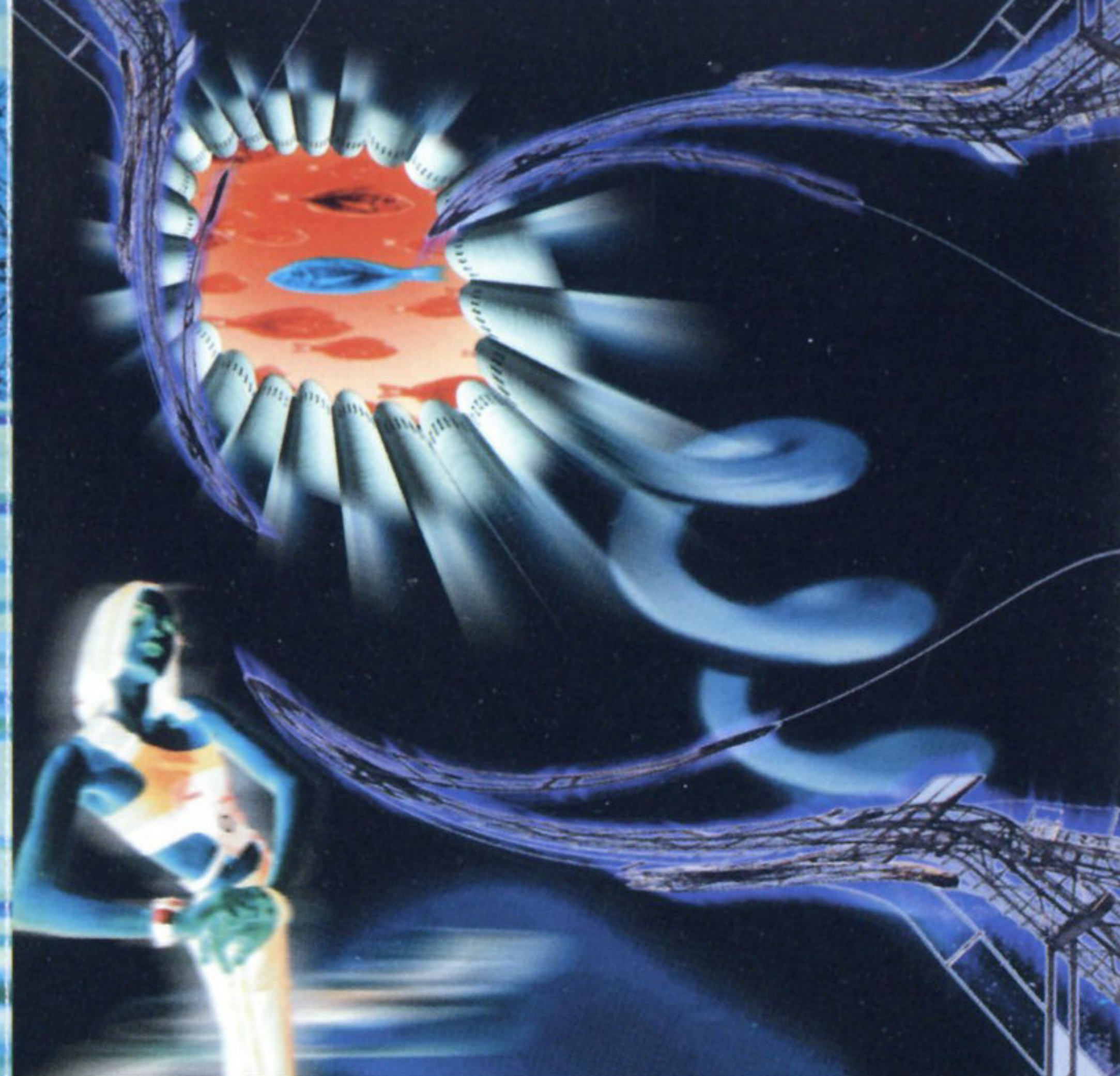

KLAUDIO CETINA

Klaudio Cetina (živi i radi pretežno u Milanu) kao dizajner izložbe Riječka luka jedini je iz grupe pozvanih umjetnika izravno bio uključen u projekt. Pripremajući opremu izložbe lutao je lukom, skupljao građu i snimao zanimljivosti. Iz tog se niza radnih fotografija razvilo nekoliko nizova kompjutorski obrađenih fotografija, pod zajedničkim nazivom Igre, no razvrstanim u više skupina - Razglednice, Crteži,

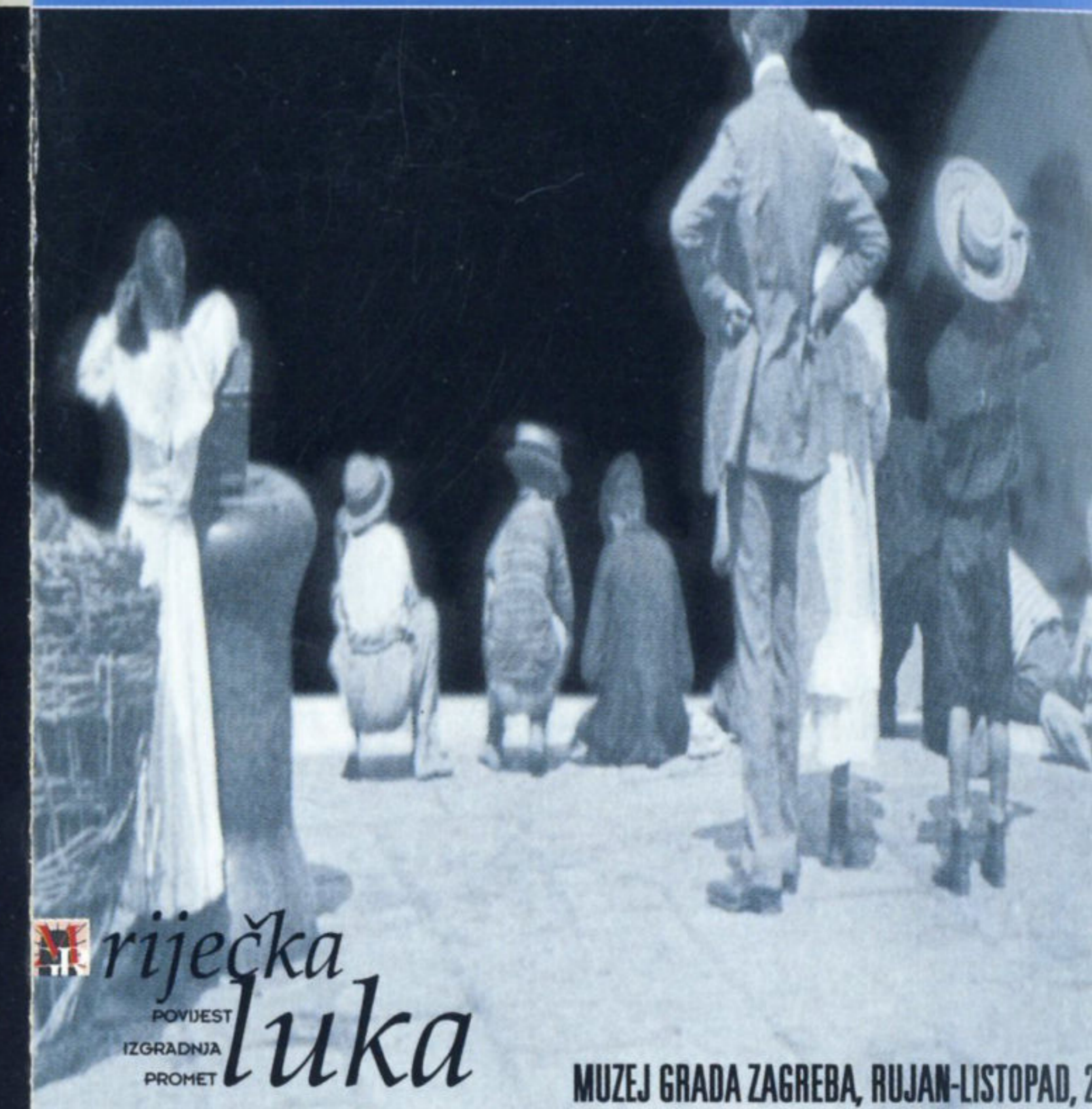
RANKO DOKMANOVIĆ

Nakon mnogih godina gledanja i snimanja riječke luke, pune brodova, aktivnosti, života - za kalendare, propagandu, dokumentaciju - lako se pada u depresiju. Sve je stalo, mirno, sivo i bez života. Gdje je žila kucavica, nepresušiv pogon grada? Gdje se smjestio taj lučki život s brodskim svjetlima, mirisima, bukom i birtijama? Zato je Rankova fotografija kvadratična, a to znači statična, zato je mutna, po-

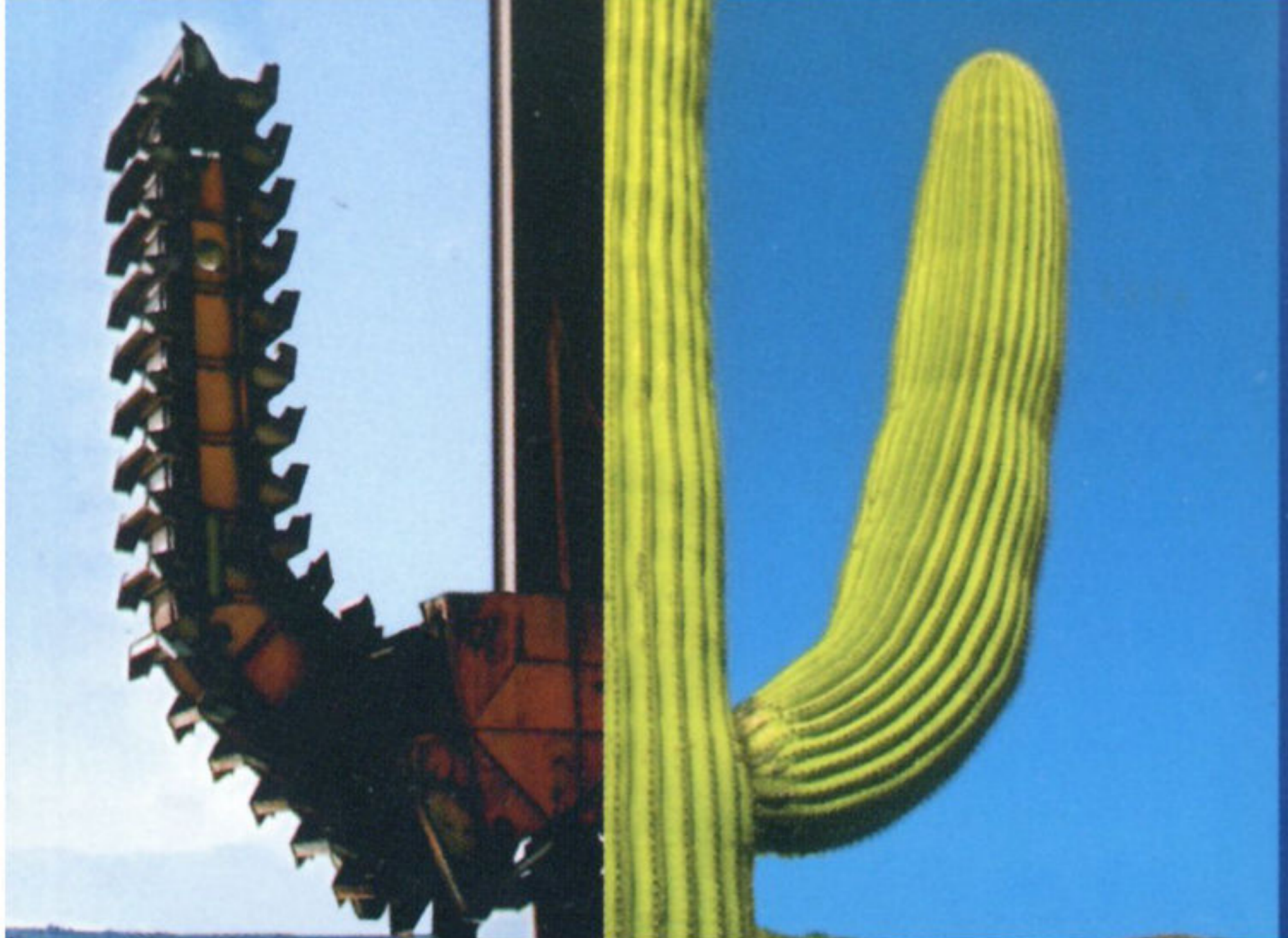
maknuta ili stresena. Takva fotografija prestaje biti dokument i postaje subjektivni odraz stanja duha, odraz nemoći i grča. Dokmanović je svoje Depresije, svjesno ili nesvjesno, iznio posve u suprotnosti sa svojim vlastitim poletnim i vedrim snimcima što ih je nekad snimao upravo za propagandu luke i riječkih tvornica.

IMPRESIJE

riječka
POVIJEST
IZGRADNJA
PROHET
luka

MUZEJ GRADA ZAGREBA, RUJAN-LISTOPAD, 2002.

VESNA ROŽMAN

Na zadatu temu, koja je nazvana Impresije, Vesna Rožman je izradila kompjutorske slike koje asociraju na funkcioniranje luke, te se duhovito poigrala nekim oblicima i mogućom, dobrodošlom simbolikom, prizivajući snagu, kapacitete, zaštićenost, pouzdanost, vezivanje, veličinu...

Bilo joj je stalo i do vizualnog povezivanja hladnih i nehumanih željeznih objekata luke s ljudskim tijelom, jer nije

cilj provokacija nego humanizacija luke kao prostora. Mehanizacija bez čovjeka ne znači baš ništa. Na neki je način htjela i podsjetiti na povijest, ali ne na povijest riječke luke, nego na povijest svih luka, koje su izgradili i u kojima su radili neki zaboravljeni radnici. No u Vesninu pristupu ipak nema patetike, nego mnogo više igre sazdana na duhovitim komparacijama.

BRANKO KUKURIN

Branko Jani Kukurin godinama je fasciniran tekstovima i smislovima, porukama i smetnjama na vezi.

Luke, brodovi, gatovi, rive, nisu tek dinamična slika široka asocijativna polja, već često raznorodne tekstualne situacije. Ono što je napisano, s jedinom namjerom da pruži osnovnu informaciju - ime gata, ime broda, ime luke...dobiva drukčiji smisao kad je izabrano (i izmijenjeno) voljom autora i

uokvireno kadrom fotografije. Isječak iz svakodnevne lučke vizure postaje ujedno određeni komentar, određeno poigravanje - jezikom, oblicima, kompozicijom, informacijama i smislom. Kukurin, dakako, računa na "pravog" gledatelja, koji će razgrnuti barem neke od (skrivenih) smislova i koji će razumijeti barem dio njegove ironije i igre.

Uz ambicioznu izložbu o povijesti riječke luke, Muzej grada Rijeke priredio je i niz autorskih izložbi, riječkih dizajnera i fotografa. Namjera je ovih događanja, koja su sada sažete u jedinstvenu izložbu četirj umjetnika, da se mogućem hladnom tehnicizmu ugođaja luke suprotstavi duhovit kreativni komentar, kao i da se dinamizira povjesničarski ozbiljan i pedantan kronološki pristup. Četvero autora iskazalo se onim što smo od njih i očekivali - svaki svojom osobnošću i uzajamno iznenađujuće drugačijim pristupom zadanoj temi. "Autorska" i "povjesničarska" izložba se jedna s drugom odmjerava svojevrsnim kontrapunktom, takmičenjem umjetnika i muzealaca..No unatoč nametnutoj zadaći umjetnici su ipak ostvarili posve samostalne i kreativne radove, koji mogu stajati i izvan zadanog konteksta.

Ervin Dubrović